

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו - משום דמדורסא, ברשות היחיד נוטל ומכריז - דלא מדרסא, והאלומות בין ברשות הרבים ובין ברשות היחיד נוטל ומכריז - כיון דגביהן, לא מדרסא.	[רבה]											בג.
ורבא מתרץ לטעמיה במקום:												בג.
כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו - דמינשתפא, ברשות היחיד חייב להכריז - דלא מינשתפא, והאלומות בין ברשות הרבים ובין ברשות היחיד נוטל ומכריז - כיון דיקרי לא מינשתפא.	[רבא]											בג.
ככרות של נחתום - הרי אלו שלו.	תא שמע:											בג.
הא של בעל הבית - חייב להכריז.												בג.
של בעל הבית מאי טעמא - כיון דאית בהו סימן, דמידע ידיע רפתא דאיניש איניש הוא, ולא שנת רשות הרבים ולא שנת רשות היחיד - נוטל ומכריז, אלמא: סימן העשוי לידרס הוא סימן, תיובתא דרבה												בג.
התם היינו טעמא, משום דאין מעבירין על האוכלין.	אמר לך רבה:											בג.
והא איכא נכרים												בג.
נכרים חיישי לכשפים.												בג.
והאיכא בהמה וכלבים												בג.
באתרא דלא שכיחי בהמה וכלבים.	!											בג.
לימא כתנאי												בג.
כל דבר שיש בו שינוי - חייב להכריז. כיצד? מצא עיגול ובתוכו חרס, ככר ובתוכו מעות.	רבי יהודה:											בג.
הרי אלו שלו.	מכלל דתנא קמא סבר:											בג.
דכולי עלמא סימן הבא מאיליו - הוא סימן, ומעבירין על האוכלין.	סברוה:											בג.
מאי לאו - בסימן העשוי לידרס קא מיפלגי												בג.
לא הוא סימן	מר סבר: [ת"ק]											בג.
הוא סימן?	ומר סבר: [ר' יהודה]											בג.
אי סלקא דעתך דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא הוא סימן, ומעבירין על האוכלין - ככרות של בעל הבית ברשות הרבים אמאי מכריז?	רב זביד משמיה דרבא:											בג.
דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס - הוא סימן, ומעבירין על האוכלין.	אלא אמר רב זביד משמיה דרבא:											בג.
והכא - בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי.												בג.
סימן הבא מאיליו - לא הוא סימן	דתנא קמא סבר:											בג.
הוא סימן.	ורבי יהודה סבר:											בג.
דכולי עלמא סימן העשוי לידרס - לא הוא סימן, ואין מעבירין על האוכלין.	ורבה אמר לך:											בג.
והכא בסימן הבא מאיליו קמיפלגי.												בג.
לא הוא סימן	דתנא קמא סבר:											בג.
הוא סימן.	ורבי יהודה סבר:											בג.
דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן, וסימן העשוי לידרס - לא הוא סימן.	איכא דאמרי-סברוה:											בג.
מאי לאו - במעבירין על האוכלין קא מיפלגי												בג.
מעבירין	דמר סבר: [ת"ק]											בג.
אין מעבירין.	ומר סבר: [ר' יהודה]											בג.
אי סלקא דעתך דתנא קמא סימן העשוי לידרס לא הוא סימן, ומעבירין על האוכלין - ככרות של בעל הבית ברשות הרבים אמאי מכריז?	רב זביד משמיה דרבא:											בג.
דכולי עלמא סברי: סימן העשוי לידרס - הוא סימן, ומעבירין על האוכלין.	אלא אמר רב זביד משמיה דרבא:											בג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והכא - בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי.												◇
סימן הבא מאיליו - לא הוי סימן	דתנא קמא סבר:										♣	◇
הוי סימן.	ורבי יהודה סבר:										♣	◇
דכולי עלמא סימן העשויו לידרס - לא הוי סימן, ואין מעבירין על האוכלין.	ורבה אמר לך:											◇
והכא - בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי												◇
סימן הבא מאיליו - לא הוי סימן	תנא קמא סבר:										♣	◇
הוי סימן.	ורבי יהודה סבר:										♣	◇
כללא דאבידתא: כיון דאמר ווי לה לחסרון כיס - מואש ליה מינה.	רב זביד משמיה דרבא:											◇
הלכתא, כריכות ברשות הרבים - הרי אלו שלו, ברשות היחיד, אי דרך נפילה - הרי אלו שלו, אי דרך הנחה - נוטל ומכריו. וזהו בדבר שאין בו סימן, אבל בדבר שיש בו סימן - לא שנא ברשות הרבים ולא שנא ברשות היחיד, בין דרך נפילה ובין דרך הנחה - חייב להכריז.	רב זביד משמיה דרבא:											◇
ומחרוזות של דגים.												■
אמאי? להוי קשר סימן												♣
בקטרא דציידא, דכולי עלמא הכי מקטרי.												◇
ולהוי מנין סימן												♣
במנינא דשוין.												◇
מנין הוי סימן או לא הוי סימן?	בעו מיניה מרב ששת:											♣
תניתיה, מצא כלי כסף וכלי נחושת, גסטרוני של אבר וכל כלי מתכות - הרי זה לא יחזיר, עד שיתן אות או עד שיכוין משקלותיו.	אמר להו רב ששת:											■
ומדמשקל הוי סימן - מדה ומנין נמי הוי סימן.												◇
והתיכות של בשר וכו'.												■
אמאי? להוי משקלא סימן												♣
במשקלא דשוין.												◇
וההוי חתיכה גופה סימן, או דדפקא או דאטמא?												♣
מצא חתיכות דגים ודג נשוח - חייב להכריז, חביות של יין ושל שמן ושל תבואה ושל גרוגרות ושל זיתים - הרי אלו שלן	מי לא תניא:											♣
הכא במאי עסקינן - בדאיכא סימנא בפסקא.												◇
כי הא דרבה בר רב הונא מחתיך ליה אתלתא קרנתא.												○
דיקא נמי, דקתני דומיא דדג נשוח, שמע מינה.												■
חביות של יין ושל שמן ושל תבואה ושל גרוגרות ושל זיתים הרי אלו שלו.	אמר מר:											■
כדי יין וכדי שמן חייב להכריז	והא תנן:											♣
מתניתין ברשום.	רבי זירא אמר רב:											◇
מכלל דברייתא - בפתוח, אי בפתוח - אביה מדעת היא												♣
במציר.	רב הושעיא:											!
אפילו תימא אידי ואידי ברשום, ולא קשיא: כאן - קודם שנפתחו האוצרות, כאן - לאחר שנפתחו האוצרות.	אביי:											!
כי הא דרב יעקב בר אבא אשכח חביתא דחמרא לאחר שנפתחו האוצרות, אתא לקמיה דאביי												○
זיל שקול לנפשך.	אמר ליה: [אביי]											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקום הוי סימן, או לא הוי סימן?	בעא מיניה רב ביבי מרב נחמן:									^		◇
תניתוה, מצא חביות של יין ושל שמן ושל תבואה ושל גרוגרות ושל זיתים - הרי אלו שלו.	אמר ליה: [רב נחמן]									♣		◇
ואי סלקא דעתך דמקום הוי סימן, לכרוז מקום										♣		
הכא במאי עסקינן - ברקתא דנהרא.	רב זביד:									!		◇
מאי טעמא אמרו רבנן רקתא דנהרא לא הוי סימן - דאמרינן ליה: כי היכי דאתרמי לדידך אתרמי נמי לחברך.	רב מרי:									■		
מאי טעמא אמרו רבנן מקום לא הוי סימן - דאמרינן ליה: כי היכי דאתרמי לדידך האי מקום, אתרמי נמי לחברך האי מקום.	איכא דאמרי, אמר רב מרי:									■		
ההוא גברא דאשכח כופרא בי מעצרתא, אתא לקמיה דרב.										O		◇
זיל שקול לנפשך, חזייה דהוה קא מחסם, אמר ליה: זיל פלוג ליה - לחייא ברי מיניה.	אמר ליה: [רב]									■		◇
לימא קא סבר רב מקום לא הוי סימן?										♣		◇
משום יאוש בעלים נגעו בה, דחזא דקדחי ביה חלפי.	רבי אבא:									!		◇
רבי שמעון בן אלעזר אומר וכו'.												■
מאי אנפריא?												^
כלים חדשים שלא שבעתן העין.	רב יהודה אמר שמואל:											!
היכי דמי?										^		
אי אית בהו סימן										!		
כי לא שבעתן העין מאי הוי?										♣		
אי דלית בהו סימן										!		
כי שבעתן העין מאי הוי?										♣		
לעולם דלית בהו סימן, נפקא מינה לאהדורי לצורבא מרבנן בטביעות עינא. שבעתן העין - קים ליה בגוייהו, ומהדרינן ליה. כי לא שבעתן העין - לא קים ליה בגוייהו, ולא מהדרינן ליה.										!		◇
בהני תלת מילי עבידי רבנן דמשנו במלייהו: במסכת, ובפריא, ובאושפיזא.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:									■	!	◇